

Mihriban İnan Karatepe

Herşey Çok Güzel

HECE

Mihriban İnan Karatepe: 19 Temmuz 1972'de İzmir-Torbalı'da doğdu. Aslen Samsunlu. *Yeşilırmak İlkokulu*'nu (1983), *Samsun İmam-Hatip Lisesi*'ni (1990) ve *On-dokuz Mayıs Üniversitesi Türk Dili ve Edeb. Eğitimi Bölümü*'nü(1996) bitirdi. Çeşitli eğitim kurumlarında öğretmenlik yaptı. Bir dönem *edebistan.com*'un editörlüğünü yürüttü. İlk öyküsü; 'Çocuk' 1996 yılında *Yedi İklim* dergisinde okuyucuyla buluştu. Öykü ve denemeleri *Yedi İklim, Dergâh, Hece, Hece Öykü, Kafdağı, İtibar, Yumuşak G, Aşkar ve Tasfiye* dergilerinde yayımlandı. Evli ve üç çocuk annesi. **Öykü Kitapları:** *Kadıfe Durağı* (2001,*Yedi İklim Yayınları, 2. Baskı* 2014 *Hece Yayınları*); *Hacıyatmaz* (2008, *Hece Yayınları, Türkiye Yazarlar Birliği yılın öykü kitabı ödülü*); *Aramızda* (2012, *Hece Yayınları*). **Deneme-İnceleme:** *Yekrek* (2014, *Hece Yayınları*)

HERŞEY ÇOK GÜZEL

MİHRİBAN İNAN KARATEPE

HECE YAYINLARI

Hece Yayınları: 349
Öykü

Birinci Basım: Haziran 2015
©Hece Yayınları

Kapak Tasarımı: SARAKUSTA
www.sarakusta.com.tr
Teknik Hazırlık: Bülent GÜLER

Baskı: Dumat Ofset
T: (0312) 278 82 00

ISBN: 978-605-9954-82-2

HECE Basın Yayın Reklamcılık San. Tic. Ltd. Şti.
Konur Sokak Nu: 39/1-2 Kızılay-Çankaya/Ankara
Yazışma: P.K. 79 Yenışehir/Ankara
T: (0 312) 419 69 13 F: (0 312) 419 69 14
e-posta: hece@hece.com.tr
www.hece.com.tr

İÇİNDEKİLER

Herşey Çok Güzel /	7
Allah Canımı Alsa da Kurtulsam /	11
V.R. /	17
Leo /	23
İlişki Durumu /	29
Taş /	33
Yirmi Lira /	37
Acı /	41
Yağmur Yağıyor /	45
İlhamî Perisi /	49
Dinsel Hayat /	53
Bir Bulut Kümesi /	57
Süper Ay /	61
Sevgi Büyük /	65
Devlet Kuşu /	71
Kamâl /	75
Plân Program Düzen vb. Önemli Şeyler /	79
Cıkır Cıkır /	83

HERŞEY ÇOK GÜZEL

I.

Mikail'in kanatlarında rengârenk taşlar güneşin altında pırl pırl parlıyordu. İnci mercanlar, zümrüt yeşiller, sedefler...

Kadın durmadan anlatıyor. Çocuğun başını dizlerine koyuyor. Hem dinle hem uyu sen diyor. Karnın da tok...

Hem dinleyip hem uyurken çocuk, Mikail, ağır kanatlarını bir sağa bir sola yatırarak yemyeşil çimenlerimizin yemyeşil, masmavi göğümüzün masmavi olmasını sağlamazdan az evvel güneşi bir kanadında gizleyerek püsküllü başını eğip uzaklara çok uzaklara bakarak düşündü. Düşündü demek yanlış olurdu bir an gözü daldı sanki... Bir çocuk simidini yere atıyordu. Simit yuvarlana yuvarlana, yuvarlandıkça susamları dağıla dağıla duvar dibini buldu. Bir kadın geriden simidi gördü... Simidin düşerken çıkardığı ses, çıkaramadığı sesteki çocuk için simidin sesi

mi olurdu, dalga dalga toprakta yankılanınca karınca yuvaları birden hareketlendi. Mikail bulutları çekiverdi çocuğun üzerinden. Çocuk annesine koştu. Kadın karıncalardan önce...

II.

— Adın ne senin?

— Mika...

— Nerelisin? Ver ar yu furom, canım ha?

— Moldova... Bir iş vaR bana?

— Olmaz mı...

Byıklarını çiğneyip duruyor bir yandan. Mika anlamazdan geliyor.

— Benim vaR ünifoRma laciveRt...

Gözleri bir an dalıyor kaptanın, o dakika soyuyor üniformasını Mika'nın...

Mika kararlı;

— Ben daha önce oldu hostes, iyi biliyoR...

— R'lerini yerim senin... Yorma sen kendini Mika, yattığın yerden nasıl olsa...

Mika'nın karnı iki gündür aç. İki lokmalık simit dişinin kovuğunu doldurmadı. Dişlerinin arasına sıkışan birkaç susam tanesi, yutkundukça simit tadı vermeye devam ediyor ama aç, çok aç... Baş dönüyor. Ağzına geleni sayıyor Mika, erkek gibi...

— Hadi len, diyor kaptan, otobüste bi orospumuz eksikti...

İki basamak gerisin geri iniyor otobüsten Mika, aynı anda yukarı çıkmakta olan muavine değiyor vücudu... Fuları yüzüne sürünüyor.

Taş mısın mübarek... diyor muavin içinden, kaptana göz kırpmıyor.

Kapılar otomatik kapanıyor. Muavin başucundaki spreyin boşunu alıp dolusunu yerleştiriyor. Kaptan aynasını düzeltip arkadan Mika'ya bakıyor. Ağır ağır perondan çıkıyor.

III.

Karnın da tok, otobüs de beşik gibi... Uyu artık diyor kadın. Çocuk Mikail'in bulutları olmasa da annem var benim, diye düşünüyor. Başını annesinin göğsüne dayıyor. Mika'nın fularından uçuşan çiçeklerden mi, Mikail'in boyadığı çimenlerden mi bilemiyor, buram buram bir koku... Çok güzelsin annecim sen, diyor. Herşey çok güzel.

ALLAH CANIMI ALSA DA KURTULSAM

Kleopatra güzellik banyosunda, diye yazdı durum'una. Saçının firketelerini bir taraftan çekip çekip alıyor, firketelerle birlikte birkaç tel saç da eline geliyor, kepekleri omuzlarına dökülüyor. . . Yeni şampuanı ne zaman etkisini gösterecek? *Hanımefendi en az üç ay kullanmalısınız. Bitki zl, sağlık bakanlığı patentli ürünümüz. . . her on kadından sekizinin tercihi olup. . . kepeklenme bir saç sorunu değil bir cilt sorunudur. . . insan cildi, onyzbin hücrenin kendini yenilemesi sonucu, sağlıksız beslenme ve stresin tetiklemesiyle pul pul dökülerek. . . maytlar gece boyu saç kklerimizde gezinerek. . . bu döküntülerle beslenip. . .*

- Firketelerin kimini komodinin kimini yatağın üzerine bırakıverdi.
- Ben çıktım, diye bağırdı kocası arkadan.
 - Nereye, diye bağırdı kulak kesilerek, beraber çıksaydık. . . Kocasının bir ayağı dışarıda olmalıydı.
 - Halı saha maçımız var, iki saate dönerim, dedi. Sen çık alışverişine. . .

Pis yalancı, dedi içinden, maç dediğin doksan dakika...

— Işınlanacak halim yok Seda, biliyorsun canım, dedi, aklından geçenleri okumuş gibi... Gidip gelmesi de var. Yarım saat de ordan...

Kapıyı çarpıp çıktı.

Allah canımı alsın da kurtulayım senden Berke, dedi kadın.

En yakın arkadaşı;

Sütle mi kız, diye yazdı. Bir an ne demek istediğini anlayamadı. Süt içerken genzine kaçıp ölüveriyorsun yani... Daha neler. Kleopatra olduğunu unutmuştu.

Üst üste iki nokta sonra iki kapa parantez'le gülümseme simgesi yaptı. Odada aşağı yukarı gidip gelirken bir yandan gömleğinin düğmelerini çözüyordu. Aynanın önüne gelince durdu.

Bal da dök suya, diye yazdı, bir başka arkadaşı.

İki de yumurta kırayım istersen, diye yazdı. **Kek mi yapıyoruz ayol?!**

Arkadaşı iki nokta üst üste, dört kapa parantez yaptı.

O da güldü aynaya. Gömleğini çıkarıp attı yatağa doğru. Bir eliyle eteğinin fermuarını indirirken aynada hafif sola döndü arkasını görebilmek için. Etek kaydı belinden ayakları dibine yığıldı. Zayıfladım tabii dedi, basen masen kalmadı şükür... Ayaklarıyla çiğneyerek eteği, içinden bir adım öne çıktı.

Off...diye yazdı bir başkası. İsmi tanıdık gelmedi listesindeki 1012 kişi arasından... Hemen sayfasına girip bilgilerine baktı. 1942 doğumlu, Tarım ve Köy İşleri'nden emekli... Sevdiği söz: 'İnsanlar herşeyin en güzeline layıktır.'

İhtiyar romantik bu da garibim, dedi kıs kıs gülerек.

Ona da iki nokta üst üste, tek aç parantez'le üzgün surat yaptı.

Yorumlar sürüyordu.

Uzun yazamıyorum ki böyle... diye yazdı.

Yani şöyle: Küvet ılık suyla ağzına kadar dolu, banyo köpüğünü iyice köpürtmüş girmiş, kuğular kadar beyaz haliyle, kırmıldanan, gevşeyen, buharı tüten bir vücut... Handiyse Demet

Akalın'ın bir klip çekimi... Hem koreograf, hem modacı, hem yönetmen, hem bilmem ne; şimdi diyor köpüklü bacağına bir çıkar bakalım kameraya doğru... Kendini beğeniyorsun, çok güzelsin... Demet Akalın, köpüklü bacağına sudan çıkarıyor... Yok yok, biraz esmerdi o canım, ne beyazı ne kuğusu?

Sallıyorsun alemi, diye yazıyor bir arkadaşı, **Kandilli bile ölmez seni...**

Allah korusun, diye yazıp, telefonu elinden bırakıyor.

Banyoya geçip, duşakabini aralıyor, küvetin tıpasını takıp suyu açıyor. Ayaklı askılığı küvete iyice yaklaşıyor. Deprem meprem olursa, sarınıverir çıkarım bornozuma en azından diye aklından geçiriyor. Su yarıya kadar dolunca içinden 'bismillah' çekip sağ ayağıyla küvete giriyor.

* * *

Teri alınından şıp şıp kramponlarına damlıyor Berke'nin. Nefes nefese, devre arasında takım arkadaşlarıyla oturuyorlar.

— Sağın iyi de abi senin, diyor yanındakine, karşı takımın sol ayak forveti var, oyuna geliyoruz hep...

— Olsun be koçum, mahalle takımımız ne de olsa, kupa alacak değiliz ya, diyor yanındaki. Kafalarız birgün salak-solak ne varsa, keyfimize bakarız, takma sen...

Takmıyor Berke.

* * *

Su baldırlarına doğru yükseliyordu. Banyo penceresini kapatayım da öyle uzanayım diye düşündü. Pencereye uzandı. Şuraya bi adam gibi menteşe taktırmadın Berke, diye söylendi. Üstten açılmalı küçücük pencereyi önce ittirdi, pat etti pencere, kapanamadan geri düştü, çentiğini eliyle geçirmeden olmayacaktı. Daha da uzandı. Uzandı. Fayanslar soğuk soğuk vücuduna değiyordu. Parmakları ucunda yükseldi. Tam kapatıyordu. Nasıl olduysa bir an, dengesini kaybederek, fayanslar avuç içlerinden kayarak, musluklara tutunayım derken suyu sonuna kadar açarak, başını küvete çarparak yığıldı.

Düşmenin tesiriyle başı yastığa konmuş gibi küvetin kenarına dayandı. Bacakları kenarda duran şampuanı, sabunu, banyo köpüğünü devirmiş vaziyette, biçimsiz, sabunluğa asılı kalmıştı. İnce dudaklarını kuvvetle ısırды, sırtında tam kaburgalarının bitimine yakın bir yerde ateşlenen bir fitil, bütün sırtını içten içe yakıyor ama çenesi soğuktan donmuş gibi tir tir titriyordu.

Su boynuna kadar yükseldi. Şiddetle akan musluktan sıçrayan sular yüzüne gözüne geliyordu. Belini kımıldatmak istedi, kaskatı kesilmişti... Başını yukarı almak istedi, alamadı. Küvetin, banyonun hatta bütün evin ağırlığı sanki ensesine asılıydı... Yetmiş beş santim derinliğinde bir küvette sessizce boğulacak mıydı?

Başı dönüyordu. Fayanslar birbirine giriyor, nerede olduğunu yadırgamaya başlıyordu. Kollarını çırpıyor. Tutunacak bir yer yok. Son moda bikinisiyle mavi dalgalar arasında kulaç mı atıyor ki? Güçlü pazuları, bronz teniyle bir cankurtaran oturduğu yerden onu görüyor. Görüldüğünü bilerek dalgalara bırakıyor kendini. Yardım edin, boğuluyor, diye bağıyor kıyıdakiler. Yardım edin! Dalgalar o kadar kuvvetle çarpıyor ki sesini duyan yok. Musluk gürül gürül akıyor... Cankurtaran suya atlıyor, dalgalarla boğuşa boğuşa yanına varıyor, bir hamlede kucaklayıp dalgalarla boğuşa boğuşa kıyıya çıkarıyor, suni solunum yapmak için eğiliyor. Dudaklar, Berke'nin dudakları... Gözkapakları aralanıyor. İnsanlar başına üşüşüyor. Çekilin kenara, çekilin! Nefes al, diyor. Cankurtaranın eli ensesinde, buz gibi... Berke'nin eli değil bu... Su üst dudağına dayanıyor. Nefess... Daha çok nefes almalı. Hem koreograf, hem modacı, hem yönetmen, hem bilmem ne, çok güzelsin, diyor... Hiç bozma, bu poz çok iyi... Pozunu hiç bozmuyor, bozamıyor. Kamera bacaklarına zoom yapıyor.

* * *

Su seviyesi son sürat yükseliyordu. Küvetten çıktığında, **şimdi yeşil çayımı içiyorum, nefiss...** yazacaktı. Sonra yeşil çayın bitmeyen faydaları, yüz ve el bakımı, yağ eritme yöntemlerine dair uzun uzun yorumlar alacaktı kim bilir...

Bir müddet daha su gürül gürül aktı. Seda'nın karnı yuttuğu

sularla davul gibi olmuş, su burun hizasına kadar yükselmiş, ciğerleri suyu sünger gibi tutayazmıştı. Küvetten taşan sular banyo giderinden akıyor, gider suyun akış hızıyla doğru orantılı suyu aktaramadığı için suyun fazlası hole ve diğer odalara ufak ufak sızıyordu.

Sonra birden su azalmaya başladı, bir iki dakikaya kadar da tamamen kesildi. Borularda kalan son birkaç damla su da Seda'nın şişik göbeğine şıp şıp ederek damladı.

* * *

Asansör yükselirken son haberlere baktı cebinden. İSKİ Genel Müdürlüğü'nden duyuru... Kartal, Maltepe, Tuzla ilçe ve semtlerinde saat:15.00 ila 17.00 arası su kesintisi. Saatine baktı; dört buçuk...

Geç kalmamıştı.

Sırtı terden yapış yapıştı. Zile bastı. Kapı açılana kadar bağcıklarını çözmek için eğildi. Kaslarını iyi yormuştu. Doğrulunca omuzlarını hareket ettirip, parmaklarını kütürdeterek bekledi.

Tekrar zile bastı. Hatta kapıyı tıklattı.

Açan olmayınca hafiften endişelendi. Biraz daha sert vurdu kapıya. Spor çantasından kendi anahtarlarını çıkarıp kilidi çevirdi.

Tamtakır kuru bakırdır şimdi ev, diye aklından geçirdi.

Seda yine söylenecekti ama... Terlisin, kokuyorsun, zaten sular da kesik...

Amaan neyse canım, dedi, bir yarım saat sabredersin artık kokuma. Birazdan sular gelecek nasıl olsa...

Kapıyı usulca açtı. Bir ayağı dışarıda ve hâlâ ayakkabı içinde iken diğer ayağıyla içeri adım attı.

Ayağı ıslak halının içine gömülüverdi. Yaşa basmıştı.

Hay senin alışverişine... diye söylendi durdu.

Sular eşişe kadar gelmişti.